

สรุปผลการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
วันจันทร์ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

โดย สำนักการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

วันจันทร์ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมวุฒิสภา อาคารรัฐสภา (เกียกกาย) ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานวุฒิสภา เป็นประธานของที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง และนายศุภชัย สมเจริญ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้เปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ สรุปผลการประชุมได้ดังนี้

(๑) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม จำนวน ๖ เรื่อง

๑.๑ รับทราบพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๒ ท่าน ได้แก่

๑. นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์

๒. พันตำรวจเอก จรุงวิทย์ ภุมมา

จากนั้น สมาชิกวุฒิสภา ทั้ง ๒ ท่าน ได้กล่าวคำปฏิญาณตนก่อนเข้ารับหน้าที่ต่อที่ประชุม

๑.๒ รับทราบผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีตามรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง แนวทางส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำและเศรษฐกิจชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในพื้นที่นอกเขตชลประทาน ของคณะกรรมการการแก้ปัญหาความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำ

๑.๓ รับทราบผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีตามรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการโครงสร้างกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ของคณะกรรมการการศึกษา

๑.๔ รับทราบผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีตามรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาไฟฟ้าในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ของคณะกรรมการการพลังงาน

๑.๕ รับทราบผลการดำเนินการของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินตามรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การเก็บค่าธรรมเนียมการตรวจสอบรายงานการเงินของหน่วยรับตรวจ ของคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

๑.๖ รับทราบสรุปผลการดำเนินงานของคณะกรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม (ตุลาคม ๒๕๖๓ – กันยายน ๒๕๖๔)

นอกจากนี้ ประธานได้แจ้งเรื่องที่ไม่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม จำนวน ๑ เรื่อง ดังนี้
 ด้วยประธานวุฒิสภาได้กำหนดให้มีการดำเนินการคัดเลือกรอบแรกเพื่อให้ได้บุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน จำนวน ๒ เท่าของจำนวนกรรมการในแต่ละด้าน ทั้ง ๕ ด้าน ด้านละ ๒ คน รวมจำนวน ๑๐ คน ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๑.๓๐ นาฬิกา ณ บริเวณห้องรับรองสมาชิกวุฒิสภา ชั้น ๒ โชนกลาง อาคารรัฐสภา (ฝั่งวุฒิสภา) จึงขอเชิญสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนคัดเลือกรอบแรกเพื่อให้ได้บุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน

ที่ประชุมรับทราบ

(๒) รับรองรายงานการประชุม

จำนวน ๒ ครั้ง

- รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และ

ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

(๓) กระทู้ถาม

๓.๑ กระทู้ถามเป็นหนังสือ

จำนวน ๓ เรื่อง

๓.๑.๑ กระทู้ถาม เรื่อง การแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวให้เข้ามาทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และการแก้ไขปัญหาขาดแคลนแรงงานของประเทศไทย
 (พลเอก ดันย มีชูเวท เป็นผู้ตั้งถาม ถาปนายนายกรัฐมนตรี)

ผลการพิจารณา

เนื่องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน (นายสุชาติ ชมกลิ่น) ผู้ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ถามติดภารกิจ ไม่สามารถมาตอบกระทู้ถามได้ จึงขอเลื่อนการตอบกระทู้ถามดังกล่าวออกไปก่อน

๓.๑.๒ กระทู้ถาม เรื่อง การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (นายอำพล จินดาวัฒนะ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม)

ผลการพิจารณา

เนื่องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์) ผู้ถูกตั้งกระทู้ถามติดภารกิจ ไม่สามารถมาตอบกระทู้ถามได้ จึงขอเลื่อนการตอบกระทู้ถามดังกล่าวออกไปก่อน

๓.๑.๓ กระทู้ถาม เรื่อง โครงการรถไฟฟาสายสีเหลือง ช่วงลาดพร้าว – สำโรง (นายสุรเดช จิรัฐิติเจริญ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม)

ผลการพิจารณา

เนื่องจากรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม (นายอิทธิชัย รัตน์เศรษฐ) ผู้ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ถามติดภารกิจ ไม่สามารถมาตอบกระทู้ถามได้ จึงขอเลื่อนการตอบกระทู้ถามดังกล่าวออกไปก่อน

๓.๒ กระทู้ถามด้วยวาจา

(ไม่มี)

เรื่องด่วน

จำนวน ๖ เรื่อง

๑. ตั้งคณะกรรมการสิทธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน (ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๕)

ผลการพิจารณา

ตามที่ประธานวุฒิสภาได้มีคำสั่งวุฒิสภา ที่ ๓๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่จัดทำบัญชีรายชื่อและตรวจสอบคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเข้ารับการดำเนินการคัดเลือกผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเพื่อนำเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาคัดเลือกเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน จำนวน ๒๙ คน โดยให้มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการจัดทำบัญชีรายชื่อและตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเข้ารับการดำเนินการคัดเลือกเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และระเบียบวุฒิสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการคัดเลือกบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุ

กระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยปรากฏผู้เข้ารับการดำเนินการคัดเลือกเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน จำนวน ๕ ด้าน รวมทั้งสิ้น ๒๗ คน

คณะกรรมการฯ ได้เสนอรายงานพร้อมด้วยบัญชีรายชื่อผู้สมัครในแต่ละด้านต่อประธานวุฒิสภา โดยเรียงรายชื่อผู้สมัครตามลำดับอักษร ซึ่งประธานวุฒิสภาได้กำหนดให้มีการดำเนินการคัดเลือกกรอบแรกเพื่อให้ได้บุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน จำนวน ๒ เท่าของจำนวนกรรมการในแต่ละด้านทั้ง ๕ ด้าน ด้านละ ๒ คน รวมจำนวน ๑๐ คน ตั้งแต่วันที่ ๐๘.๐๐ - ๑๑.๓๐ นาฬิกา ณ บริเวณห้องรับรองสมาชิกวุฒิสภา ชั้น ๒ โซนกลาง อาคารรัฐสภา (ฝั่งวุฒิสภา) เพื่อนำเสนอรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกกรอบแรกต่อวุฒิสภา เพื่อพิจารณาคัดเลือกเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานต่อไป ตามมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่ข้อบังคับ ข้อ ๑๐๕ กำหนดว่า เมื่อมีกรณีที่วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งใดตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้วุฒิสภาดำเนินการตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งนั้น รวมทั้งรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็นสำหรับตำแหน่งนั้นเป็นกรณี ๆ ไป

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน จำนวน ๑๕ คน ประกอบด้วย

๑. นางฉวีรัตน์ เกษตรสุนทร	๒. นายชาญวิทย์ ผลชีวิน
๓. พลเอก นิวัตร มีนะโยธิน	๔. นายเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์
๕. พลอากาศเอก ประจิน จั่นตอง	๖. นายประमाण สว่างญาติ
๗. นายมรรณพ เดชวิทักษ์	๘. พลเอก วรพงษ์ สง่าเนตร
๙. พลเอก วัฒนา สรรพานิช	๑๐. พลเอก สนธยา ศรีเจริญ
๑๑. พลตำรวจโท สมหมาย กองวิสัยสุข	๑๒. พลเอก สราวุฒิชัย ชลออยู่
๑๓. พลอากาศเอก สุจินต์ แซ่ม้อย	๑๔. นายสุวพันธุ์ ตันยุวรรธนะ
๑๕. พลเอก อู๊ด เป็องบน	

โดยกำหนดเวลาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่วุฒิสภามีมติตั้งคณะกรรมการ

**๒. ตั้งคณะกรรมการสิทธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และ
พฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ (ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๕)**

ผลการพิจารณา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ได้พิจารณา เรื่อง การให้ความเห็นชอบบุคคลผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งผลการออกเสียงลงคะแนนลับปรากฏว่า นายวิวัฒน์ ตামী บุคคลผู้มีประสบการณ์ในการทำงานด้านสิทธิมนุษยชนต่อเนื่องกัน ตามมาตรา ๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงน้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา จึงถือว่าไม่ได้รับความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ดังนั้น จึงเป็นเหตุให้คณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องพิจารณาดำเนินการสรรหาบุคคลผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (เพิ่มเติม) จำนวน ๑ คน ตามมาตรา ๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ เพื่อให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายบัญญัติ ตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และคณะกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ดำเนินการสรรหาบุคคลผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (เพิ่มเติม) ตามมาตรา ๘ (๑) เสร็จสิ้นแล้ว และมีมติให้เสนอชื่อ **นางสาวสุภัทรา นาคะผิว** บุคคลผู้มีประสบการณ์ในการทำงานด้านสิทธิมนุษยชนต่อเนื่องกัน ตามมาตรา ๘ (๑)

โดยที่ข้อบังคับ ข้อ ๑๐๕ กำหนดว่า เมื่อมีกรณีที่วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งใดตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้วุฒิสภาดังตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งนั้น รวมทั้งรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็นสำหรับตำแหน่งนั้นเป็นกรณี ๆ ไป

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จำนวน ๑๕ คน ประกอบด้วย

๑. นายกษิติศ อาชวคุณ	๒. นายจเด็จ อินสว่าง
๓. นางจินตนา ชัยวรรณการ	๔. พลเอก ชาทอดม ติตถะสิริ
๕. นางสาวดาวน้อย สุทธินิภาพันธ์	๖. พลเอก ธงชัย สาระสุข
๗. นายนิพนธ์ นาคสมภพ	๘. นายพีระศักดิ์ พอจิต
๙. พลเอก ยอดยุทธ บุญญาธิการ	๑๐. พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช
๑๑. นายวันชัย สอนศิริ	๑๒. นายวิวรรธน์ แสงสุริยะฉัตร

๑๓. นายสาธิต เหล่าสุวรรณ

๑๔. พลโท อำนวย ชูประทุม

๑๕. พลเอก อู๊ด เปื้องบน

โดยกำหนดเวลาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่วุฒิสภามีมติตั้งคณะกรรมการ

๓. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว (เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภามีมติต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน และวุฒิสภามีมติให้ขยายเวลาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ซึ่งเมื่อสิ้นสุดสมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่สองแล้วเหลือเวลาพิจารณาอีก ๒๔ วัน

ผลการพิจารณา

พลเอก วรพงษ์ สง่าเนตร ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แลงรายงานผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อที่ประชุมและผลการพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญ ทั้งในชั้นการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีและวุฒิสภา แล้วได้สรุปผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีจำนวน ๑๖ มาตรา และบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายร่างพระราชบัญญัติ คณะกรรมการไม่มีการแก้ไข ไม่มีกรรมาธิการสงวนความเห็น และไม่มีความขัดแย้งต่อคำแปรญัตติ ทั้งนี้ คณะกรรมการวิสามัญมีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้ที่ประชุมพิจารณา

จากนั้น ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ โดยเริ่มต้นด้วยชื่อร่างคำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม แล้วลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนน ๑๙๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๓ เสียง ไม่ลงคะแนน ไม่มี และมีมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

๔. ร่างพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว (วุฒิสภามีมติต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน ซึ่งเมื่อสิ้นสุดสมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่สองแล้วเหลือเวลาพิจารณาอีก ๓๑ วัน

ผลการพิจารณา

นางสาววิบูลย์ลักษณ์ ร่วมรักษ์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แลงรายงานผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อที่ประชุม โดยเริ่มจากผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งในชั้นการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีและวุฒิสภา แล้วได้สรุปผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีจำนวน ๑๒ มาตรา คณะกรรมการวิสามัญไม่มีการแก้ไข ไม่มีกรรมาธิการสงวนความเห็น มีสมาชิกวุฒิสภาเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๑ คน ในมาตรา ๕ มาตรา ๙ และ

มาตรา ๑๒ และได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ ๒ มาตรา คือ มาตรา ๕ และมาตรา ๙ และคณะกรรมการธิการวิสามัญ มีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้ที่ประชุมพิจารณา

จากนั้น ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ โดยเริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ และพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง แล้วลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับ สภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนน ๒๐๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มี งดออกเสียง ๓ เสียง และไม่ลงคะแนน ไม่มี พร้อมทั้งมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการวิสามัญเพื่อแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

๕. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคล สูญหาย พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว (วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๖ นับแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งเมื่อสิ้นสุดสมัยประชุม สามัญประจำปีครั้งที่สองแล้วเหลือเวลาพิจารณาอีก ๕๕ วัน

ผลการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้ บุคคลสูญหาย พ.ศ. ของที่ประชุมวุฒิสภา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) พร้อมด้วยปลัดกระทรวงยุติธรรม (ศาสตราจารย์พิเศษวิศิษฏ์ วิศิษฏ์สรอรรถ) ผู้อำนวยการกองสิทธิมนุษยชน ระหว่างประเทศ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (นางสาวนริศลักษณ์ แพบไชยภูมิ) นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญ การพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (นางสาวจรรยาพร พงศ์วาลีกุล) เข้าร่วมประชุม โดยหลังจากที่ เลขาธิการวุฒิสภาได้อ่านบันทึกหลักการและเหตุผลเสนอต่อที่ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้ คณะกรรมการการกฤษฎีกา การยุติธรรม และการตำรวจ และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิ เสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งประธานวุฒิสภามอบหมายให้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติ ตาม ข้อบังคับ ข้อ ๑๑๙ ได้แถลงผลการพิจารณาศึกษาต่อที่ประชุม ตามลำดับ ดังนี้

คณะกรรมการการกฤษฎีกา การยุติธรรม และการตำรวจ โดยรองประธาน คณะกรรมการ คนที่สาม (พลตำรวจโท วิบูลย์ บางท่าไม้) แถลงผลการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติ สรุไปได้ว่า คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมาน และการ กระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. แล้วมีความเห็นและข้อสังเกต ๕ ประการ คือ

(๑) เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายฉบับนี้ประการหนึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากกฎหมาย ปัจจุบันมิได้กำหนดค่านิยมฐานความผิดกระทำทรมานและฐานความผิดกระทำให้บุคคลสูญหายโดย เจ้าหน้าที่ของรัฐ และไม่มีบทลงโทษเป็นการเฉพาะไว้ จึงเป็นช่องว่างของกฎหมายที่ส่งผลให้ไม่สามารถนำตัว ผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้อย่างเหมาะสมกับความร้ายแรงของอาชญากรรมรวมทั้งผู้เสียหายไม่ได้รับการ เยียวยาที่เหมาะสม แต่จากการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับที่คณะรัฐมนตรีเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรนั้น ก็ได้บัญญัติบทนิยาม คำว่า “กระทำทรมาน” และ “กระทำให้บุคคลสูญหาย” ไว้เป็นการเฉพาะ และขั้นการ พิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรก็ได้บัญญัติบทนิยามเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไว้ ในการบังคับใช้กฎหมายจึงต้อง อาศัยการตีความ กรณีจึงควรกำหนดความหมายของคำว่า “กระทำทรมาน” ให้ชัดเจนเพื่อให้มีการตีความน้อยที่สุด

(๒) ตามความในมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติได้กำหนดบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า “บุคคลซึ่งใช้อำนาจรัฐหรือได้รับมอบอำนาจ หรือได้รับการแต่งตั้ง อนุญาต สนับสนุน หรือ ยอมรับโดยตรงหรือโดยปริยาย จากผู้มีอำนาจรัฐ ให้ดำเนินการตามกฎหมาย” จึงเป็นการบัญญัติไว้แตกต่าง จากความหมายของคำว่า “เจ้าหน้าที่รัฐ” โดยทั่วไป ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาในการตีความโดยเฉพาะอย่างยิ่งการ บัญญัติความว่า “ยอมรับโดยตรงหรือโดยปริยายจากผู้มีอำนาจรัฐให้ดำเนินการตามกฎหมาย” เพราะหาก เป็นการดำเนินการนอกกฎหมายก็อาจจะถือว่าไม่เข้าความหมายของคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ตามคำนิยาม ดังกล่าว

(๓) การบัญญัติ “ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่รัฐขับไล่ส่งกลับหรือส่งบุคคลเป็น ผู้ร้ายข้ามแดนไปยังอีกรัฐหนึ่ง หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นจะไปตกอยู่ในอันตรายที่จะถูกกระทำ ทรมาณหรือจากการกระทำให้สูญหาย” ตามร่างมาตรา ๑๒ อาจส่งผลให้รัฐต้องรับภาระในการดูแลบุคคล เพิ่มขึ้นหากมีเป็นจำนวนมาก เพราะการดูแลบุคคลที่ต้องพำนักอยู่ในราชอาณาจักรต่อไปนั้น ส่วนใหญ่ต้องพำนัก ต่อเป็นเวลานานอาจเป็นเวลาหลายเดือนหรือหลายปี และอาจเป็นสาเหตุให้บุคคลลักลอบเข้ามาใน ราชอาณาจักรเพื่อให้ได้สิทธิพำนักโดยอาศัยสิทธิตามกฎหมาย อีกทั้งมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย การคัดกรองคนต่างด้าวเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรและไม่สามารถเดินทางกลับภูมิลำเนาได้ พ.ศ. ๒๕๖๒ ไว้เป็นกลไกในการดำเนินการในกรณีที่ดินต่างด้าวไม่อาจเดินทางกลับภูมิลำเนาเพราะบุคคลนั้นอาจจะตกอยู่ ในอันตรายโดยอาจถูกกระทำให้สูญหาย ซึ่งระเบียบดังกล่าวมีความอ่อนตัวในการที่จะแก้ไขเพื่อให้สอดคล้อง กับสถานการณ์ระหว่างประเทศที่อาจเกิดขึ้นในภายภาคหน้า จึงอาจเพิ่มกรณีที่บุคคลจะไปตกอยู่ในอันตราย ที่จะถูกกระทำทรมาณไว้ในระเบียบดังกล่าวด้วย เพื่อให้เป็นไปตามอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการ ปฏิบัติหรือการลงโทษที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี

(๔) การบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบในการควบคุมตัวต้องบันทึกภาพและเสียง อย่างต่อเนื่องในขณะที่จับและควบคุมจนกระทั่งส่งตัวให้พนักงานสอบสวนหรือปล่อยตัวบุคคลดังกล่าวไปและ ให้แจ้งพนักงานอัยการและนายอำเภอในท้องที่ที่มีการควบคุมตัวโดยทันที และการบัญญัติให้บันทึกข้อมูล เกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัว ถือเป็นหลักการที่ดีที่จะช่วยในการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิด แต่ก็อาจเป็นการสร้างภาระเกินควรให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเพราะต้องบันทึกภาพและเสียงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการตรวจสอบภายหลังการควบคุมตัวมีหลายวิธี การกำหนดให้ต้องบันทึกภาพและเสียงอย่างต่อเนื่องเป็นหลัก และเป็นอีกหน้าที่หนึ่งในการป้องกันการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายจึงอาจทำให้เป็นปัญหาต่อผู้ ปฏิบัติ นอกจากนั้น ยังอาจกระทบกับเสรีภาพของบุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่ถูกบันทึกภาพ การต้องแจ้ง พนักงานอัยการและนายอำเภอในทันทีนั้นทำให้พนักงานอัยการและผู้อำนวยความสะดวกสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ต้องปฏิบัติงาน ๒๔ ชั่วโมง

สภาพปัญหาในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมหรือควบคุมตัวผู้ต้องหาต้องหาต้องรายงาน การปฏิบัติหลายทาง ดังนั้น จึงควรสร้างระบบฐานข้อมูล “การควบคุมผู้ต้องหา” ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจลงข้อมูลในครั้ง เดียวกัน จากนั้นหากมีการตรวจสอบก็สามารถตรวจสอบจากระบบฐานข้อมูลดังกล่าวได้ และปัญหาในทาง ปฏิบัติอีกประการหนึ่งคือเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานมักเลือกที่จะไม่จับกุมตัวผู้ต้องหาแม้ว่าจะเข้าข่ายกเว้น เป็นความผิดซึ่งหน้าหรือมีเหตุยกเว้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๗๘ เพราะเมื่อมี การจับแล้วเจ้าหน้าที่ผู้ทำการจับจะเกรงว่าจะมีปัญหาหลายอย่างตามมา เช่น ถูกฟ้องร้อง ต้องรายงานการ จับกุมต่อผู้บังคับบัญชา ฯลฯ ซึ่งในทางปฏิบัติจึงมักจะมอบภาระมาให้พนักงานสอบสวน ไปยื่นคำร้องขอออกหมายจับ

ต่อศาลก่อนจึงจะดำเนินการจับกุม ทั้งที่นายตำรวจสัญญาบัตรขึ้นไปก็ขอได้ ดังนั้น การบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบในการควบคุมตัวต้องดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเพิ่มขึ้นมาอีก ก็อาจจะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ (บางนาย) ไม่ยอมจับกุมตัวผู้ต้องหามากขึ้น

การกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบในการควบคุมตัวต้องบันทึกภาพและเสียงอย่างต่อเนื่องในขณะที่จับและควบคุมจนกระทั่งส่งตัวให้พนักงานสอบสวนหรือปล่อยตัวบุคคลดังกล่าวไป แม้ว่าจะมีผลดีต่อการตรวจสอบในภายหลังแต่ปัญหาที่ตามมาคืออาจกระทบกับบุคคลภายนอกที่ถูกบันทึกภาพไปด้วย และต้องมาคอยปิดหรือเบลอใบหน้าบุคคลดังกล่าวอีกด้วย ส่วนการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกจับหรือผู้ถูกควบคุมตัว นั้น ปกติมีการบันทึกข้อมูลดังกล่าวในบันทึกการจับกุมอยู่แล้ว และมีการลงข้อมูลในระบบ CRIME ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติอยู่แล้ว ซึ่งสามารถส่งต่อข้อมูลดังกล่าวไปได้เลย แต่อาจกำหนดให้มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกจับหรือผู้ถูกควบคุมตัวตั้งแต่ขั้นจับกุมโดยผู้จับกุม และกำหนดสิทธิผู้เข้าถึงข้อมูลดังกล่าวให้ชัดเจนในการตรวจสอบ

(๕) การบัญญัติให้ยื่นคำร้องต่อศาลท้องที่ที่มีอำนาจพิจารณาคดีอาญาเพื่อให้มีคำสั่งระงับพฤติการณ์กระทำในกรณีที่มีการอ้างว่าบุคคลใดถูกกระทำทารุณ ถูกกระทำที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือถูกกระทำให้สูญหาย นั้น ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน อาจไม่ทันต่อการดำเนินการช่วยเหลือบุคคลผู้ถูกกระทำเพราะระยะทางระหว่างที่เกิดเหตุกับที่ทำการของศาล กรณีจึงควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติกำหนดให้ ผู้เกี่ยวข้องอาจยื่นคำร้องต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงาน ฝ่ายปกครองให้มีคำสั่งระงับพฤติการณ์กระทำเช่นนั้นได้ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค โดยที่ปรึกษาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค (นายสุวพันธุ์ ตันยุวรรธนะ) แลกผลการศึกษาวิจัยร่างพระราชบัญญัติ สรุปได้ว่า คณะกรรมการได้มีความเห็นและข้อสังเกตในภาพรวมต่อร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนี้

๑. กรณียกประกอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย ควรกำหนดให้มีผู้แทนที่ทำหน้าที่ในการตรวจพิสูจน์ การซ่อมทรมาน และผู้ที่ดูแลเรื่องระบบศพนินนามเข้ามาเป็นคณะกรรมการ ดังนั้น จึงเห็นควรเพิ่มผู้แทนจากสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม เพื่อร่วมกำหนดแนวทางและมาตรการต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง กรณีกำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย ควรกำหนดให้มีความเชื่อมโยงไปยังระบบการตรวจคนบาตเจ็บและศพที่เสียชีวิตในความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่รัฐว่าบุคคลหรือศพจะต้องได้รับการตรวจตามหลักการของสหประชาชาติที่เป็นพิธีสารมินนิโซตาว่าด้วยการสืบสวนสอบสวนกรณีที่ต้องสงสัยว่าเป็นการเสียชีวิตที่มีขอบด้วยกฎหมาย ค.ศ. ๒๐๑๖ เมื่อมีเหตุสงสัยว่าการตายที่เกิดขึ้นมีความเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่รัฐ และควรกำหนดให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจรับเรื่องร้องทุกข์จากผู้ที่ได้รับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำ ความผิดตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และควรกำหนดให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบการกระทำทารุณ หรือการกระทำที่บุคคลสูญหายได้เอง เพื่อให้เกิดการตรวจสอบถ่วงดุลระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับภาคประชาชนและภาคประชาสังคม และควรกำหนดนโยบายและมาตรการฟื้นฟูและเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายด้านร่างกายและจิตใจ แก่ผู้ได้รับความเสียหาย และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการช่วยเหลือและเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายด้านการเงินและจิตใจ ดังนั้น

เพื่อให้สอดคล้องกับข้อ ๑๔ แห่งอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment : CAT)

๒. สำหรับการกระทำความผิดตามร่างพระราชบัญญัติ ควรกำหนดให้มีบทบัญญัติการตรวจ พิสูจน์ ทั้งผู้ที่ถูกกระทำทรมานและศพนิรนาม ตามหลักการของสหประชาชาติที่เป็นพิธีสารมินนิโซตาว่าด้วยการ สืบสวนสอบสวนกรณีที่ต้องสงสัยว่าเป็นการเสียชีวิตที่มีขอบด้วยกฎหมาย ค.ศ. ๒๐๑๖ เพื่อให้การ ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดเป็นระบบ

๓. คณะกรรมการมีข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการ กระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒ ประการ

๑) ร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวเป็นการอนุวัติกฎหมายให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ ๒ ฉบับ ได้แก่ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR) และอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือการลงโทษ อื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment : CAT) ซึ่งหากจะยกระดับสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยและให้ครอบคลุมอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities - CRPD) ควรพิจารณาประเด็นการรักษา “คนพิการทางจิตสังคม” โดยวิธีการกักขังหน่วงเหนี่ยว หรือใช้อุปกรณ์บางประเภทเพื่อให้อาการผู้ป่วยบรรเทาลง วิธีการดังกล่าวเป็นการเข้าข่ายการทรมานหรือเป็น อีกหนึ่งรูปแบบของการทรมานหรือไม่

๒) การทรมานผู้ต้องหา ส่วนใหญ่จะเป็นคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับการ จ่ายเงินสินบนนำจับและเงินรางวัลในคดียาเสพติด แม้ว่าเงินรางวัลเป็นแรงจูงใจและเป็นขวัญกำลังใจให้ เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นช่องทางในการเรียกรับผลประโยชน์ และเป็นสาเหตุให้ เกิดการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย ดังนั้น จึงเห็นควรพิจารณาทบทวนแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการ จ่ายเงินสินบนนำจับและเงินรางวัลในคดียาเสพติด หรืออาจพิจารณาปรับเปลี่ยนการให้รางวัลจากการ จ่ายเงินเป็นรางวัลทางปกครองแทน

ภายหลังจากคณะกรรมการได้แถลงผลการพิจารณาศึกษาแล้ว ประธานของที่ประชุมได้ อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาอภิปรายแสดงความคิดเห็นพร้อมทั้งให้ข้อสังเกตและซักถาม สรุปได้ว่า เนื่องจาก ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขในชั้นกรรมาธิการสภาผู้แทนราษฎรหลายมาตรา ทำให้เปลี่ยนแปลงจาก ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่คณะรัฐมนตรีเสนอพอสมควร จึงอยากทราบว่า คณะรัฐมนตรีไม่ขัดข้องในการ พิจารณาใช้หรือไม่ หรือหากวุฒิสภามีการแก้ไขและมีการตั้งคณะกรรมการรวมทั้งสองสภาภายหลัง จะทำ ให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ล่าช้าออกไปอีกหรือไม่ ประเด็นที่ขึ้นการพิจารณาของกรรมาธิการในสภา ผู้แทนราษฎรแก้ไขในหลายประเด็น เช่น มาตรา ๑๕ เกี่ยวกับองค์ประกอบคณะกรรมการสรรหาผู้สมควร ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคล สูญหาย ตามมาตรา ๑๔ (๔) ที่ให้ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร นายกสภา ทนายความ ผู้แทนพรรคการเมือง เป็นกรรมการสรรหา นั้น อยากทราบว่า เหตุใดจึงไม่ให้วุฒิสภาเป็น องค์ประกอบด้วย หรือมีการพิจารณานำกฎหมายอื่นที่ใกล้เคียงซึ่งบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบของ คณะกรรมการสรรหาในลักษณะเดียวกันมาพิจารณาประกอบหรือไม่ หรือมาตรา ๓๒ กรณีอายุความของ

ความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ที่กำหนดมากที่สุดถึงสี่สิบปี โดยเฉพาะอายุความสำหรับความผิดตาม มาตรา ๗ ที่มีให้เริ่มนับจนกว่าจะทราบชะตากรรมของผู้ถูกกระทำให้สูญหาย หมายความว่า อายุความจะมี ระยะเวลายาวนานกว่า ๔๐ ปีและกฎหมายฉบับนี้มีผลย้อนหลังใช้หรือไม่ หรือกรณีมาตรา ๑๒ เกี่ยวกับใน ภาวะสงครามหรือสถานการณ์ฉุกเฉินไม่อาจนำมาอ้างเพื่อให้การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ กรณีนี้ ครอบคลุมถึงการประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินหรือไม่ และกรณีไม่นำ กฎหมายนิรโทษกรรมและข้อยกเว้นความรับผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมาใช้บังคับกับความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ จะทำให้ตัดทางการสร้างความสงบในบ้านเมืองหรือไม่ หรือกรณีมาตรา ๓๓ อำนาจ สอบสวนความผิด หน่วยงานใดเป็นผู้มีอำนาจหลัก เพราะบัญญัติให้หลายหน่วยงานเป็นผู้สอบสวน และ ในวรรคท้ายยังบัญญัติให้แจ้งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ แต่มิได้บัญญัติ ว่าจะให้ดำเนินการต่อไปอย่างไร ตลอดจนหากเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการจับกุม โดยมีการใช้ความรุนแรงหรือใช้ อุปกรณ์ในการจับกุมผู้ต้องหาที่ป่วยเป็นจิตเภท จะเข้าข่ายกระทำความผิดตามกฎหมายนี้หรือไม่

หลังจากการอภิปรายของสมาชิกวุฒิสภา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) พร้อมด้วยอธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ (นายเรืองศักดิ์ สุวารี) ผู้อำนวยการกองสิทธิมนุษยชน ระหว่างประเทศ กรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ (นางสาวนริลักษณ์ แพไชยภูมิ) และนักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญ การพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (นางสาวจรรยาพร พงศ์วสิกุล) ได้ตอบชี้แจงสรุปได้ว่า ร่าง พระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบมีความแตกต่างกับร่างพระราชบัญญัติฉบับที่คณะรัฐมนตรี เสนอหลายประการ โดยฉบับที่คณะรัฐมนตรีเสนอไม่มีประเด็นอายุความ คณะกรรมการสรรหา และนิรโทษ กรรม แต่รัฐบาลให้ความเคารพต่อการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการในชั้นสภาผู้แทนราษฎร และก็ให้ ความสำคัญในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ให้ดำเนินการโดยไม่ล่าช้า และจะส่งผู้แทนเข้าร่วมเป็น คณะกรรมการในชั้นการพิจารณาของวุฒิสภา และจะเสนอความเห็นเพื่อให้กรรมการพิจารณาร่าง พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้เกิดความสมบูรณ์ที่สุด ส่วนประเด็นคำถามกรณีการใช้ความรุนแรงหรือใช้อุปกรณ์ ในการจับกุมผู้ต้องหาที่ป่วยเป็นจิตเภท เมื่อกฎหมายฉบับนี้บังคับใช้ก็ต้องทำความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ว่าต้องทำอะไร หรือไม่ควรทำอย่างไรที่จะเป็นการเข้าข่ายกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ กรณี ประเด็นกฎหมายมีผลย้อนหลังหรือไม่ ชี้แจงว่า เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด หนึ่งร้อยยี่สิบวัน จึงเป็นการบังคับใช้ในอนาคต และร่างพระราชบัญญัตินี้ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ ๑) ส่วนที่ เป็นกฎหมายสาระบัญญัติ คือ ส่วนที่เป็นองค์ประกอบความผิดหรือฐานความผิด การกำหนดโทษ โดยความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดทางอาญา ซึ่งหลักความผิดทางอาญานั้น การกระทำจะเป็นความผิด ต่อเมื่อขณะลงมือกระทำความผิด มีกฎหมายบัญญัติให้การกระทำนั้นเป็นความผิด ดังนั้น ในส่วนนี้จึงไม่มีผล ย้อนหลังกับการกระทำความผิดเช่นนี้ในอดีต เพราะยังไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ ๒) ส่วนที่เป็นกฎหมาย วิธีบัญญัติ คือ กฎหมายที่เป็นกระบวนการวิธีพิจารณา แนวทางสอบสวน ซึ่งส่วนนี้ให้ใช้บังคับในวันที่ ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ อย่างไรก็ตาม ในบทเฉพาะกาลมาตรา ๔๖ ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้ บังคับแก่การกระทำให้บุคคลสูญหายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับโดยอนุโลม ประกอบกับเพื่อให้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาทั้ง ๒ ฉบับ ที่ต้องการให้ดำเนินการจนพบตัวบุคคลสูญหาย ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงบัญญัติให้สามารถดำเนินการวิธีบัญญัติได้ต่อไปจนกว่าจะพบบุคคลผู้สูญหาย แม้ว่าคดีอาญาของบุคคลสูญหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจะขาดอายุความแล้วก็ตาม เป็นการแยกอายุความกัน และกรณีหน่วยงานใดเป็นผู้มีอำนาจหลัก เพราะบัญญัติให้หลายหน่วยงานเป็น

ผู้สอบสวน เดิมร่างพระราชบัญญัติฉบับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอได้บัญญัติให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นผู้มีอำนาจในการดูแลคดีในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ในชั้นกรรมาธิการสภาผู้แทนราษฎร เห็นว่า ควรให้หลายหน่วยงาน เช่น ฝ่ายปกครอง ตำรวจ กรมสอบสวนคดีพิเศษ และพนักงานอัยการเข้ามามีส่วนร่วม จะเป็นประโยชน์มากกว่า และให้พนักงานอัยการเป็นผู้ชี้ขาดว่าควรให้หน่วยงานใดเป็นผู้ดำเนินการ

จากนั้น ที่ประชุมลงมติรับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้อับชยหาย พ.ศ.ไว้พิจารณา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ ๑๙๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง งดออกเสียง ๔ เสียง และไม่ลงคะแนน ไม่มี แล้วมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒๕ คน กำหนดเวลาแปรญัตติ ๗ วันทำการตามข้อบังคับ

ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๖ ประธานของที่ประชุมได้แจ้งผลการคัดเลือกรอบแรก เพื่อให้ได้บุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้ง ๕ ด้าน ด้านละ ๒ คน ปรากฏผลการลงคะแนนคัดเลือกโดยมีผู้ได้รับคะแนนเสียงสูงสุด เรียงตามลำดับ ดังนี้

๑. ด้านกิจการกระจายเสียง

๑.๑ พลเอก สุรใจ จิตต์แจ้ง	จำนวน	๑๓๙	คะแนน
๑.๒ รองศาสตราจารย์ (คลินิก) พลเอก สายัณห์ สวัสดิ์ศรี	จำนวน	๑๑๒	คะแนน

๒. ด้านกิจการโทรทัศน์

๒.๑ นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร	จำนวน	๑๔๒	คะแนน
๒.๒ พลโท มณฑล ปรากฏการสมุทร	จำนวน	๙๘	คะแนน

๓. ด้านกิจการโทรคมนาคม

๓.๑ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทิสรา รัตนวิชา	จำนวน	๑๐๒	คะแนน
๓.๒ นายประเสริฐ อภิปัญญา	จำนวน	๙๔	คะแนน

๔. ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

๔.๑ พลตำรวจเอก ธีรยุทธ เพราะสุนทร	จำนวน	๑๑๑	คะแนน
๔.๒ นางสาวอารีวรรณ จตุทอง	จำนวน	๙๙	คะแนน

๕. ด้านการส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

๕.๑ พลเรือเอก ประสาน สุขเกษตร	จำนวน	๑๘๙	คะแนน
๕.๒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิรันดร พันทรกิจ	จำนวน	๖๐	คะแนน

๖. ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว (เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๖ นับแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕) ซึ่งเมื่อสิ้นสุดสมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่สองแล้วเหลือเวลาพิจารณาอีก ๒๕ วัน

ผลการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ของที่ประชุมวุฒิสภา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) ผู้แทนสำนักงานกิจการยุติธรรม (พันตำรวจโท พงษ์ธร ธีัญญสิริ และนางชัตติยา รัตนติลก) ผู้แทนกรมคุมประพฤติ (พันตำรวจโท มนต์รี บุญโยธิน) และผู้แทนกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด (พลตำรวจตรี บรรพต มุ่งชอบกลาง) ได้เข้าร่วมประชุม โดยหลังจากเลขาธิการวุฒิสภาอ่านบันทึกหลักการและเหตุผลเสนอต่อที่ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้คณะกรรมการอิสลามประจำวุฒิสภา ซึ่งคณะกรรมการอิสลามประจำวุฒิสภามอบหมายให้พิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๙ จำนวน ๒ คณะ แลกผลการศึกษาต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. คณะกรรมการการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส (นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง) แลกผลการศึกษา ร่างพระราชบัญญัติ สรุปได้ว่า คณะกรรมการเห็นด้วยกับการกำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง เพื่อให้มีกลไกในการติดตามและเฝ้าระวังผู้กระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ภายหลังพ้นโทษแล้ว ซึ่งจากข้อมูลสถิติการกระทำความผิดซ้ำของกรมราชทัณฑ์ ๕ ประเภทคดีที่มีอัตราการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ อันดับที่ ๑ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อันดับที่ ๒ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน อันดับที่ ๓ ความผิดอื่น ๆ เช่น ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน ความผิดเกี่ยวกับป่าไม้ ความผิดเกี่ยวกับการพนัน อันดับที่ ๔ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย และอันดับที่ ๕ ความผิดเกี่ยวกับเพศ โดยในการดำเนินการและมาตรการเกี่ยวกับการจำกัดอิสรภาพของผู้กระทำความผิดซึ่งถูกลงโทษจำคุกแล้วจะต้องคำนึงถึงหลักความได้สัดส่วนระหว่างความรุนแรงของข้อหาหรือฐานความผิดที่ก่อขึ้นกับระดับภัยอันตรายที่ผู้กระทำความผิดได้กระทำต่อสังคม พิจารณาสถานที่ควบคุมตัวตามมาตรการที่เหมาะสมกับลักษณะความผิดเป็นการเฉพาะราย และควรพิจารณาถึงความสมดุลระหว่างการแก้ไขฟื้นฟูเยียวยาผู้เสียหายกับความสมดุลในการแก้ไขบำบัดพฤติกรรมของผู้กระทำความผิด รวมทั้งควรสร้างการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน และสังคม ในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดที่มีปัญหาสุขภาพจิต

๒. คณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรม และการตำรวจ (นางสาวปิยฉัตร วัณเฉลิม โฆษกคณะกรรมการ) แลกผลการศึกษา ร่างพระราชบัญญัติ สรุปได้ว่า กลุ่มเป้าหมายที่ต้องบังคับตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ ผู้ที่กระทำความผิดโดยการฆาตกรรม การข่มขืนกระทำชำเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้รับอันตรายสาหัส รวมทั้งการนำตัวบุคคลไปเรียกค่าไถ่ โดยเน้นการใช้มาตรการที่เหมาะสมในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำมากกว่าการลงโทษ ได้แก่ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำ

ความผิด มาตรการเฝ้าระวังภายหลังพันโทษ มาตรการคุมขังภายหลังพันโทษ และการคุมขังฉุกเฉิน ซึ่งมีการกำหนดระยะเวลาในการใช้มาตรการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ โดยมาตรการคุมขังภายหลังพันโทษและมาตรการคุมขังฉุกเฉินอาจขัดแย้งกับมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ การนำมาใช้กับผู้ต้องโทษจึงต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวัง เข้มงวด รัดกุมและเป็นธรรม ต้องคำนึงถึงหลักการได้สัดส่วนหรือความสมดุลระหว่างการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้พันโทษกับความปลอดภัยของสังคม ควรพิจารณาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยให้ครอบคลุมถึงมาตรการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดพฤติการณ์หรือลักษณะของการกระทำให้ชัดเจนว่ากรณีใด “เป็นเหตุอันควรเชื่อได้ว่า” หรือเป็น “เหตุฉุกเฉิน” เพื่อไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการนำมาตราต่าง ๆ มาใช้กับผู้พันโทษ ควรมีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงานและบูรณาการการทำงานร่วมกัน กำหนดระยะเวลาในการเฝ้าสอดส่องติดตามพฤติกรรมของผู้พันโทษให้ชัดเจน รวมทั้งควรมีการสร้างเขตปลอดภัยสำหรับชุมชนเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิทักษ์รักษาและปกป้องสังคมหรือชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่ และควรนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยให้กับสังคมมากยิ่งขึ้น

ภายหลังจากคณะกรรมการได้แถลงผลการพิจารณาศึกษาแล้ว ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาอภิปรายแสดงความคิดเห็นพร้อมทั้งตั้งข้อสังเกตและซักถามในประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ว่า ผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ โดยเฉพาะที่กระทำกับเด็ก มักจะเป็นผู้ที่มีปัญหาด้านจิตใจและสังคม แม้จะได้รับการฟื้นฟูช่วงที่อยู่ในเรือนจำ แต่ก็อาจกลับมากระทำความผิดซ้ำอีกได้ และมีแนวโน้มที่จะทำความผิดอีก ในการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพันโทษหากจะให้เกิดประสิทธิภาพ ลดการกระทำผิดซ้ำและสร้างความปลอดภัยแก่ประชาชนอย่างแท้จริง ควรนำระบบการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดและระบบการแจ้งเตือนสังคมอย่างเช่นที่ใช้ในสหรัฐอเมริกา มาใช้ในการเฝ้าระวังด้วย ซึ่งทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและประชาชน สามารถติดตาม ตรวจสอบความเคลื่อนไหวของผู้กระทำผิดได้อย่างต่อเนื่อง และควรให้ความสำคัญกับสิทธิความปลอดภัยของสังคมและเด็กไม่น้อยไปกว่าสิทธิมนุษยชน ในส่วนของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องบังคับตามร่างพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓) ควรกำหนดให้ครอบคลุมความผิดที่เป็นเหตุฉกรรจ์ และความผิดเกี่ยวกับเพศ เช่น มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตริ มาตรา ๒๘๑ มาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๘๓ มาตรา ๒๘๕ มาตรา ๒๘๖ และมาตรา ๒๘๗ รวมทั้งความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งมีสถิติการกระทำผิดมากที่สุด เพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างของกฎหมาย สำหรับมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดโดยใช้มาตรการทางการแพทย์ ควรกำหนดวิธีที่จะใช้ให้ชัดเจน เช่น การฉีดยาหรือผ่าตัดเพื่อกดหรือลดปริมาณฮอร์โมนเพศชาย และในการดำเนินการของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องได้รับความเห็นชอบของแพทย์สภาด้วย เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย และการดำเนินการของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมมีความรอบคอบรัดกุม รวมทั้งควรกำหนดผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการติดตามและเฝ้าระวังให้ชัดเจน ซึ่งควรเป็นหน่วยงานเฉพาะเพื่อให้การทำหน้าที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถติดตามเฝ้าระวังนักโทษภายหลังพันโทษได้อย่างแท้จริง

หลังจากการอภิปรายของสมาชิกวุฒิสภา ผู้แทนสำนักงานกิจการยุติธรรม (พันตำรวจโท พงษ์ธร ธัญญสิริ และนางชัตติยา รัตนดิลล) ผู้แทนกรมคุมประพฤติ (พันตำรวจโท มนต์รี บุญโยธิน) และผู้แทนกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด (พลตำรวจตรี บรรพต มุ่งชอบกลาง) ได้ตอบชี้แจงสรุปได้ว่า การใช้มาตรการคุมขังภายหลังพันโทษ เป็นการคุมขังเพื่อความปลอดภัยของสังคม ซึ่งสามารถ

ดำเนินการได้ไม่ขัดกับหลักสิทธิมนุษยชนตามความเห็นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ภายใต้เงื่อนไขที่เป็นมาตรการสุดท้ายและด้วยระยะเวลาที่จำเป็น สำหรับการล่องละเมิดทางเพศเด็ก การทารุณกรรมเด็ก ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายในลักษณะป้องกัน และยังไม่มีหน่วยงานใดที่รับผิดชอบโดยเฉพาะ โดยสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศแรกที่น่าระบบการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศมาใช้บังคับ ซึ่งได้มีการตรากฎหมายที่สำคัญ คือ Wetterling Act ต่อมาได้มีการตรากฎหมาย Megan's Law กำหนดให้ผู้กระทำผิดทางเพศแจ้งข้อมูลต่อเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งมีการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างรัฐ และได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศและการแจ้งเตือนภัยแก่สาธารณชนเข้าไว้ด้วยกันตามกฎหมาย Adam Walsh Child Protection and Safety Act ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ยังไม่ได้กำหนดเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว โดยมุ่งเน้นไปในเรื่องของความปลอดภัยของประชาชน ซึ่งได้กำหนดมาตรการเฝ้าระวังผู้กระทำความผิดโดยมีกรมคุมประพฤติเป็นผู้รับผิดชอบเพื่อให้มีการติดตามตลอด ๒๔ ชั่วโมง สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องบังคับตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จะเน้นกรณีเป็นบุคคลที่อันตรายที่แสดงพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรงเกี่ยวกับเพศ การทำร้ายให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตรายสาหัส ซึ่งหากขยายให้ครอบคลุมทุกความผิดจะทำให้ไม่สามารถดูแลติดตามเฝ้าระวังได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีบุคลากรเพื่อรองรับภารกิจนี้ ประกอบด้วย บุคลากรของกรมคุมประพฤติ และอาสาสมัครคุมประพฤติ ในส่วนของมาตรการทางการแพทย์จะพิจารณาถึงพฤติกรรมและอาการทางด้านจิตเวชของผู้กระทำความผิด ซึ่งต้องมีการประเมินก่อนว่าจะใช้วิธีการใดในการรักษา เช่น ยา ฮอร์โมน สำหรับวิธีการผ่าตัดปัจจุบันมองว่าอาจจะเป็นการละเมิดต่อร่างกายจึงไม่ใช้วิธีการนี้ จะเน้นใช้วิธีการรักษาด้วยยาเป็นสำคัญ โดยอาจจะบำบัดร่วมกับมาตรการอื่น ๆ เพื่อปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรม

จากนั้น ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ไว้พิจารณา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ ๑๗๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มี งดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนน ไม่มี แล้วมีมติตั้งคณะกรรมการธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒๕ คน กำหนดเวลาแปรญัตติ ๗ วันทำการตามข้อบังคับ

จากนั้น ประธานของที่ประชุมได้ขอยกระเบียบวาระที่ ๗.๑ ขึ้นมาพิจารณาก่อน ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นด้วย

๗.๑ ตั้งกรรมการในคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แทนตำแหน่งที่ว่าง

ผลการพิจารณา

เนื่องจากมีตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ว่างลง ที่ประชุมจึงมีมติตั้งนายอำพล จินดาวัฒนะ เป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามที่พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์ ประธานคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ

นอกจากนี้ ประธานของที่ประชุมได้ดำเนินการขอให้ที่ประชุมพิจารณาตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง โดยเป็นเรื่องไม่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม อีกจำนวน ๒ คณะ ดังนี้

๑. ตั้งกรรมการในคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ แทนตำแหน่งที่ว่าง

ผลการพิจารณา

เนื่องจากมีตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญว่างลง ที่ประชุมจึงได้มีมติตั้ง พันตำรวจเอก จรุงวิทย์ ภุมมา เป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ตามที่ประธานคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ (นายก้านรงค์ จันทิก) เสนอ

๒. ตั้งกรรมการในคณะกรรมการการพาณิชย์และการอุตสาหกรรม แทนตำแหน่งที่ว่าง

ผลการพิจารณา

เนื่องจากมีตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการการพาณิชย์และการอุตสาหกรรมว่างลง ที่ประชุมจึงได้มีมติตั้ง นายสุวัฒน์ จิราพันธุ์ เป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ตามที่ประธานคณะกรรมการการพาณิชย์และการอุตสาหกรรม (นางอภิรดี ตันตราภรณ์) เสนอ

(๔) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

จำนวน ๒ เรื่อง

๔.๑ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment : SEA) ซึ่งคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมพิจารณาเสร็จแล้ว

ผลการพิจารณา

ประธานคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์) และกรรมการในฐานะประธานคณะอนุกรรมการด้านสิ่งแวดล้อม (ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญส่ง ไข่มุก) ได้ร่วมกันเสนอผลการพิจารณาศึกษาต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า การจัดทำ EIA ในโครงการสำคัญที่ผ่านมา ยังไม่มีการเชื่อมโยงทั้งระบบ เช่น โรงไฟฟ้าถ่านหิน ท่าเทียบเรือ ซึ่งสร้างความขัดแย้งของหน่วยงาน รัฐบาล จึงได้ผลักดันการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) โดยมีความสำคัญต่อการวางแผนการพัฒนาที่มีเป้าหมายมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ซึ่งเป็นการใช้กรอบแนวคิดและกระบวนการเชิงวิเคราะห์ ประเมินศักยภาพและขีดความสามารถในการรองรับด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เป็นการให้ความสำคัญกับการพัฒนาทางเลือกและการมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสมและโปร่งใส เป็นกระบวนการที่มีการดำเนินการก่อนที่จะมีการตัดสินใจในนโยบาย แผน และแผนงาน มีความเชื่อมโยงกับระบบ EIA/EHIA ซึ่งจะนำไปสู่การลดความขัดแย้ง ทำให้การวางแผนหรือแผนงานมีความรวดเร็ว รวมทั้งเกิดการใช้ทรัพยากรและงบประมาณอย่างคุ้มค่า ซึ่งจากการศึกษาได้พบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับนโยบายและการดำเนินการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ กฎหมายและระเบียบ หน่วยงานรับผิดชอบหลัก กระบวนการจัดทำ

การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ และขีดความสามารถของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้

๑. นโยบายและการดำเนินการการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) ควรให้ความสำคัญกับการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ควรกำหนดแผนหรือแผนงานในรายสาขาหรือเชิงพื้นที่ตามลำดับความสำคัญที่ต้องทำการประเมินตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยกำหนดการประเมินเชิงประเด็นที่เป็นปัญหาสำคัญของประเทศ และมีการดำเนินการประเมินแผนและโครงการขนาดใหญ่ที่กำลังดำเนินการ เช่น แผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษต่าง ๆ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

๒. กฎหมายและระเบียบ ควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อเพิ่มอำนาจให้แก่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในการจัดทำและติดตามการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ ควรเร่งเห็นชอบ (ร่าง) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ พ.ศ. และควรกำหนดเพิ่มปลัดกระทรวงสาธารณสุขในคณะกรรมการพัฒนาการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์

๓. หน่วยงานรับผิดชอบหลัก ควรให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลักเนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีความชำนาญและประสบการณ์ในการกำหนดนโยบาย และการวางแผนระดับชาติ

๔. กระบวนการการจัดทำการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) ต้องมีการวิเคราะห์และมองภาพการพัฒนาในอนาคตและการพัฒนาทางเลือก ซึ่งต้องมีฐานข้อมูลที่เพียงพอ ถูกต้อง และทันสมัย รวมทั้งต้องมีกลไกสนับสนุนและควบคุมคุณภาพการจัดทำการประเมินในทุกขั้นตอน กำหนดหลักเกณฑ์การมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายและครอบคลุมกลุ่มและตัวแทนผู้มีส่วนได้เสีย สร้างกลไกการตรวจสอบและจัดทำเกณฑ์การควบคุมคุณภาพรายงานการประเมินที่ชัดเจนและผ่านกระบวนการเทคนิคพิจารณาขึ้นมาใช้ปฏิบัติ และมีการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ของคุณภาพของแผนงานและโครงการ

๕. ขีดความสามารถของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ควรเป็นหน่วยงานหลักในการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ทุกภาคส่วน เสริมสร้างขีดความสามารถและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จัดทำบัญชีรายชื่อบุคลากรผู้เชี่ยวชาญการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ และสร้างความพร้อมของหน่วยงาน โดยต้องมีการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอแก่หน่วยงานรัฐที่ต้องจัดทำการประเมิน และควรสนับสนุนการวิจัยด้านการประเมินทั้งในระดับนโยบาย แผน และแผนงาน เชิงพื้นที่และรายสาขา รวมทั้งเชิงประเด็น

ภายหลังที่คณะกรรมการได้เสนอรายงานต่อที่ประชุมแล้ว สมาชิกวุฒิสภาได้อภิปราย แสดงความคิดเห็น สรุปได้ว่า การจัดทำนโยบายสาธารณะและแผนงานเป็นเรื่องที่มีความสำคัญซึ่งต้องใช้เครื่องมือ SEA เพื่อให้มีนโยบายและแผนงานที่ดี เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย และเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งต้องมีการตรากฎหมายมารองรับ และกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบในการจัดทำ SEA ให้มีความสมดุลกันระหว่างด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นผู้ดูแลในด้านเศรษฐกิจ สังคม ส่วนด้านสิ่งแวดล้อมควรให้กระทรวง ทบวง กรม เข้ามาร่วมดูแลรับผิดชอบ และควรให้เอกชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการทำ SEA ด้วย ทั้งนี้ ในการจัดทำ SEA ยังไม่มีความ

คืบหน้ามากนัก จึงควรนำข้อมูลดังกล่าวไปใส่ไว้ในรายงานข้อเสนอแนะและแนวทางในการเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติเพื่อเร่งรัดต่อไป

ทั้งนี้ ประธานคณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์) จะนำข้อเสนอแนะของสมาชิกรัฐสภาไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการ และมีมติให้ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป

๔.๒ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง อุตสาหกรรมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy Industry) ซึ่งคณะกรรมการการพาณิชย์และการอุตสาหกรรมพิจารณาเสร็จแล้ว

ผลการพิจารณา

ประธานของที่ประชุมได้ส่งเลื่อนระเบียบวาระที่ ๔.๒ ออกไปก่อน ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ

(๕) เรื่องที่ค้างพิจารณา

จำนวน ๑ เรื่อง

- รายงานประจำปี ๒๕๖๓ ของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (ตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑) (เป็นเรื่องที่เลื่อนมาจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕)

ผลการพิจารณา

ประธานของที่ประชุมได้ส่งเลื่อนระเบียบวาระที่ (๕) เรื่องที่ค้างพิจารณา ออกไปก่อน ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ

(๖) เรื่องที่เสนอใหม่

(ไม่มี)

(๗) เรื่องอื่น ๆ

จำนวน ๒ เรื่อง

๗.๒ สรุปผลการดำเนินงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา สมัยประชุมสามัญประจำปี ครั้งที่สอง ระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

ประธานของที่ประชุมได้แจ้งผลการดำเนินงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง ระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ สรุปได้ว่า มีการประชุม

วุฒิสภาทั้งสิ้น จำนวน ๒๗ ครั้ง ใช้เวลาในการประชุมทั้งสิ้น จำนวน ๑๘๕ ชั่วโมง ๒๕ นาที โดยประมาณ
ใช้เวลาในการปรึกษาหารือก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม ตามข้อบังคับข้อ ๑๘ จำนวน ๗ ชั่วโมง

ผลการดำเนินงานด้านกฎหมาย

๑. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ	จำนวน	๑๘	ฉบับ โดย
- วุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร โดยไม่มีการแก้ไข	จำนวน	๑๐	ฉบับ
- วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับร่างที่คณะกรรมการธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว	จำนวน	๑	ฉบับ
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของ คณะกรรมการธิการร่วมกัน	จำนวน	๓	ฉบับ
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของ คณะกรรมการวิสามัญ	จำนวน	๔	ฉบับ
๒. พิจารณานุมัติพระราชกำหนด	จำนวน	๒	ฉบับ
๓. พิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.			
- รอการพิจารณาจากที่ประชุมวุฒิสภา	จำนวน	๑	ฉบับ

ผลการดำเนินงานด้านกระทู้ถาม

มีกระทู้ถามที่รับมาดำเนินการ	จำนวน	๘๔	กระทู้ แยกเป็น
๑. กระทู้ถามเป็นหนังสือ	จำนวน	๖๑	กระทู้
เป็นกระทู้ถามที่ขอให้ตอบในที่ประชุม	จำนวน	๔๐	กระทู้
- ตอบแล้ว	จำนวน	๑๘	กระทู้
- ค้างตอบ	จำนวน	๑๕	กระทู้
- ขอลอน	จำนวน	๗	กระทู้
เป็นกระทู้ถามที่ขอให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา	จำนวน	๒๑	กระทู้
- ตอบแล้ว	จำนวน	๑๘	กระทู้
- รอตอบ	จำนวน	๓	กระทู้
๒. กระทู้ถามด้วยวาจา	จำนวน	๒๓	กระทู้
- ตอบแล้ว	จำนวน	๑๑	กระทู้
- ตกไป	จำนวน	๑๒	กระทู้

ผลการดำเนินงานด้านอื่น ๆ

๑. พิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่ง			
ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย	จำนวน	๔	องค์กร แยกเป็น
- ดำเนินการแล้วเสร็จ	จำนวน	๓	องค์กร
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของ คณะกรรมการธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่			
ตรวจสอบประวัติ ฯ	จำนวน	๒	องค์กร

๒. พิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา ของคณะกรรมการมาธิการ	จำนวน	๓๕	ฉบับ
๓. พิจารณารายงานประจำปีหรือรายงานอื่น ของหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ	จำนวน	๓๐	ฉบับ
๔. พิจารณาญัตติ	จำนวน	๒	ฉบับ
๕. การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับ การปฏิรูปประเทศและการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติ			
๕.๑ พิจารณารายงานความคืบหน้าในการ ดำเนินการตามแผนการปฏิรูปประเทศ ตามมาตรา ๒๗๐ ของรัฐธรรมนูญ (เดือนเมษายน – มิถุนายน ๒๕๖๔)	จำนวน	๑	ฉบับ
๕.๒ การรายงานความคืบหน้าในการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตาม ยุทธศาสตร์ชาติ ตามมาตรา ๒๗๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดย คณะกรรมาธิการ ตสร.	จำนวน	๙	ครั้ง

๗.๓ พระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่สอง

พ.ศ. ๒๕๖๕

ประธานของที่ประชุมได้มอบหมายให้เลขาธิการวุฒิสภาอ่านพระบรมราชโองการประกาศพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่สอง พ.ศ. ๒๕๖๕ มีความว่า โดยที่ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่สอง พ.ศ. ๒๕๖๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔ นั้น บัดนี้ จะสิ้นกำหนดเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันตามสมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่สอง ในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่สอง ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

จากนั้น ประธานของที่ประชุมกล่าวปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

สำนักการประชุม
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา